

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
NAȚIONALE

CONSILIUL
JUDEȚEAN
MUREȘ

CENTRUL ȘCOLAR
PENTRU EDUCAȚIE
INCLUZIVĂ NR.1

CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ NR.1

România , 540011 Târgu Mureș, județul Mureș, str. B-dul 1 Decembrie 1918, nr.32

Telefon: +40-265-265.316 Fax: +40-265-265.317 e-mail: centrulsc1@yahoo.com

www.cjmures.ro/centruscolar1

"DESCOPĂR FRUMOSUL DIN MINE"

"Puține lucruri sunt imposibile dacă există hărnicie și îndemânare., - Samuel Johnson"

Atitudinea, de multe ori, ne face să realizăm lucruri pe care cândva le credeam irealizabile. Proiectul **"DESCOPĂR FRUMOSUL DIN MINE"**, ajuns la a IV-a ediție în școala noastră, este o astfel de experiență.

În luna aprilie, un grup de 6 elevi cu dizabilități însoțiți de o echipă formată din 3 cadre didactice din Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Nr.1 din Tîrgu-Mureș s-au deplasat în Italia, la **San Nicandro Garganico** pentru a participa la a XII -a Ediție a Festivalului Internațional Școlar. Elevii, Titanela Simon, Kristian Simon, Arnold Farkas, Daniel Fechete, Mădălina Bogza, Alina Cirbus au fost însoțiți pe tot parcursul perioadei de pregătire de cadrele didactice, Carmen Petrescu, Roxana Din, Reka Gall și de membrii voluntari, Tunde Palosi, Ivona Szabo ai Asociației Șanse Pentru Toți.

Actul artistic, pus în scenă de grupul nostru și inspirat din povestea vieții de zi cu zi, s-a bazat pe transmiterea următorului mesaj: *Copiii percepuți ca "diferiți" din cauza handicapului, originii etnice, limbii, sărăciei etc. sunt deseori excluși sau marginalizați în societate și comunitățile locale, însă cu multă trudă și dăruire, împreună putem realiza lucruri deosebite.*

Reprezentarea susținută de copii a fost însoțită de un ropot de aplauze încă din primele momente. Emoția ce a vibrat, cuprinzând scena și publicul deopotrivă, a făcut ca prestația finală dată de grupul din Tîrgu-Mureș, în cadrul galei de premiere, să aibă un număr maxim de spectatori.

Participarea la **Festivalul Internațional Școlar (12th International School's Festival)**, desfășurat în **Campus ANAPIE Lido Del Sole, Italia** ediția XII, 7-11 aprilie 2014, cu proiectul **"DESCOPĂR FRUMOSUL DIN MINE"**, a adus cu sine recunoașterea orașului Tîrgu- Mureș în Europa și totodată, cele două premii - Premiul I și Premiul de popularitate - câștigate de echipa școlii noastre.

FELICITĂRI!

Sărbători, artă, dibăcie, emoție, împlinire!

Cu respect de Ziua Armatei

Ne-am costumat la *Carnaval*

Dând glas colindelor... *Vine, vine Moș Crăciun*

Ne recunoașteți?

Cu emoție, așteptând *Crăciunul*

Bucuria Sărbătorilor de Paște

Dibăcie – Flori de mai

Măiestrie în Zori de Primăvară

Ziua copilului

Culorile copilăriei

Vesellie în culori, de 1 Iunie

Podul Prieteniei

Este un proiect internațional demarat de CSEI Orizont, Oradea, care urmărește creșterea gradului de integrare și socializare a copiilor cu CES în societate, precum și formarea deprinderilor de utilizare a noilor tehnologii. Partenerii de proiect sunt instituții de învățământ din Anglia, Turcia, Polonia, România. Proiectul se află la a IV-a ediție. CSEI nr.1, Tg. Mureș a devenit partener în acest proiect încă de la prima ediție.

Elevii din clasele I-IV și V-VIII, coordonați de profesori, individual sau pe echipe, au realizat lucrări (felicitări, mesaje electronice, desene, colaje) cu teme unice, propuse de inițiatorii proiectului.

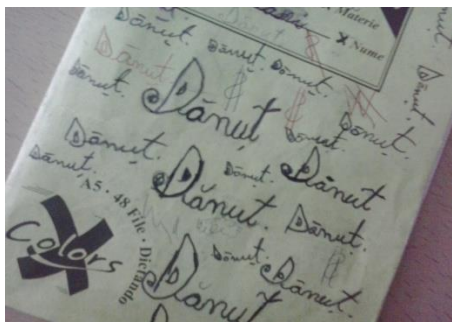
Premiile obținute au fost:

Etapa națională: **premiul II** - clasa I, lucrare colectivă, prof. Zsembara Eva;
 mențiune - clasa a II-a, profesor, Balog Anna.

Etapa internațională: **premiul I** - grupa preg., lucrare colectivă, prof. Rus Cornelia; clasa a VI-a B, eleva Szabo Rozalia, prof. Matei Greta; clasa a VII-a A, elevul Siklodi Ovidiu, prof. Marcos Virginia Amelica;

premiul II: clasa a VI-a B, Simon Krisztian, Matyas Edit.

Coordonator proiect, profesor, Marcos Virginia Amelica

Lumea viselor

Compunere: Cîmpean Dănuț, clasa aVII-a A

Într-o lume ascunsă, unde doar visele pot pătrunde fără abonament, am pătruns și eu. Era o ceață puternică. Dintr-o dată am auzit țipete. M-a cuprins un fior. Mi-am luat frica în dinți și am mers mai departe. Ceața era tot mai blândă. Dintr-o dată mi-a apărut în față un spiriduș. Am căzut cu fața la pământ și în pumni strângeam pământul moale. Dar spiridușul era hazliu. S-a lungit lângă mine și mi-a zis:

- Haide prietene, nu te teme! Nu-ți fac niciun rău!
- Cum te numești, spiridușule? L-am întrebat eu.
- Mă numesc Ciarli. Dar tu prietene, cum te numești?
- Eu mă numesc Roli, dar prietenii îmi spun Rolo.
- Bine Rolo, parcă te cunosc de-o viață.
- Da, și eu te cunosc din vise.
- Vrei să vii la regina noastră? Mă întreabă Ciarli.
- Desigur.

Am pornit împreună și am ajuns la castel. Eram surprins.

- Ciarli, pot să te întreb ceva?
- Desigur Rolo, ce vrei să mă întrebi?

- Castelul e atât de mare și noi atât de mici. Iar copacii sunt din acadele, sau mi se pare mie?
- Prietene, vino să-ți arăt tărâmul viselor care este cel mai frumos loc posibil. Castelul este atât de mare pentru că vrem să i se vadă frumusețea până departe. El este făcut din aur și pietre prețioase. Am intrat în castel. Totul sclipea. Când m-a văzut, regina s-a închinat în fața mea.
- Ce face regina mea? Am întrebat-o.
- Mă închin în fața ta, Rolo!
Am rămas uimit, dar regina îmi zice repede:
- Rolo, vrei să fii rege?
- Desigur, dar de ce eu, un copil sărac?
- Rolo, tu ești bogat și curat la suflet.
- Eram atât de bucuros. M-am așezat în scaunul regal. În fața mea era un calendar și pe calendar poza mea.
- Regină, aceasta e poza mea!
- Da, noi te cunoaștem de-o veșnicie.
M-au luat și m-au dus în fața poporului unde m-au încoronat. Eram atât de fericit! Deodată m-am auzit strigat:
- Rolo, Rolo trebuie să mergi la școală!
M-am întrebat: și aici copiii merg la școală? Apoi am văzut-o pe mama mea și am înțeles că era doar un vis. La școală, toată ziua am povestit visul meu. Și am înțeles că și dacă ești simplu și sărac înăuntrul tău poți ascunde o comoară.

Diriginte: profesor, Marcos Virginica Amelica

Animale în povești

I-am adus moșului

bani și
o fermă de animale.

Sunt bătrână și nu
aud bine.

Cântă-mi aici, pe bot.

Cumătrul lup mi-a
mâncat frățiorii sub
nasul meu.

Jur pe blana mea că

am înghițit-o

din greșeală pe fetiță!

Am rămas fără
coadă.

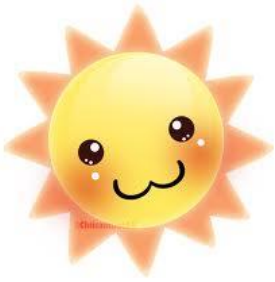

Dacă o prind pe vulpe ...

Eram
cea mai
urâtă rățușcă!

Ghicitori cu imagini

Cine e?

Măr frumos și aurit,
Chiar din cer a răsărit.
Ziua întreagă
strălucește
Și pământul
incălzește.

(Soarele)

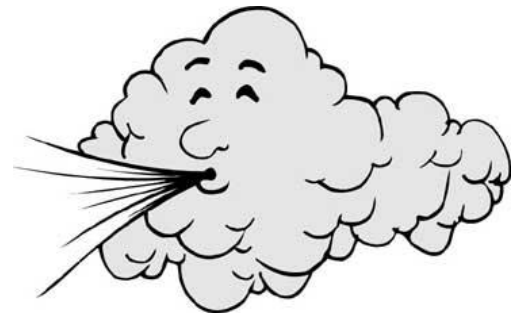
Pomi și iarbă, flori și
fluturi
Sunteți pregătiți de-o
baie?
Stați așa căci iată vine
Să vă spele iar o...

(ploaie!)

Bate lin și bate tare,
E puternic, blând sau mare,
E de nord, de sud, de vest,
Uneori vine din est.
Poate-nconjura Pământul
Căci e slobod, căci e...

(vântul!)

De la mare pan' la munte
Picură stele mărunte.

(Ninsoarea)

Vântul, Ploaia și Soarele

Într-o bună zi, Vântul, Ploaia și Soarele se întrebau cum ar putea convinge pe cineva să facă altceva decât vrea să facă. Uneori poate fi tare greu să faci ceva ce nu dorești, ori să faci lucruri care nu sunt de niciun ajutor nici pentru tine, nici pentru alții.

— Hai să facem un joc, spuse Soarele. Îl vedeți pe puștiul acela care poartă o jachetă? Ia să vedem care din noi îl poate convinge să și-o dea jos.

— Lăsați-mă pe mine să-mi încerc puterea, spuse Vântul cu nerăbdare. Apoi, începu să sufle pe lângă urechile băiețandrului, șoptindu-i cu blândețe:

— Dă-ți jos geaca, te rog, dă-ți-o jos!

Cum băiatul nu dădea semene că ar vrea să se dezbrace, Vântul suflă ceva mai tare și repetă aceleași vorbe cu o voce mai puternică, însă cu cât bătea mai tare, cu atât mai frig se făcea și cu atât mai tare se ghemuia băiatul în jacheta sa. Vântul începu să șuiere cu toată forța pe lângă urechile puștiului. Acum nu se mai ruga de el, ci urla cu toată puterea:

— Dă-ți jos geaca aia! Hai odată!

Și cu cât mai nepăsător părea băiatul, cu atât zbiera mai tare și Vântul, iar băiatul nici nu-l băga în seamă. Vântul pufnea din toți rărunchii, urlând și șuiierând, dar băiatul se înfășura și mai strâns în geaca sa, ținând-o strâs pe corp.

— Ei, acum e rândul meu, zise Ploaia. E clar ca lumina zilei că n-o să reușești în veci cu băiatul acesta. Degeaba urla la el, pentru că, pe măsură ce te înverșunezi, o să-și strângă și mai tare jacheta pe trup.

Ploaia începu apoi să facă ce știa ea mai bine. Începu să picure mărunțel, foșnind pe la urechea băiatului:

— Hai, dă-ți jos geaca! Dă-o jos!

În loc s-o asculte, băiatul își trase gluga peste cap și se încheie la fermoar pentru a nu se lăsa udat. Necăjită, Ploaia n-avea de gând să se dea bătută. Păru să uite de sfatul pe care tocmai i-l dădu-se Vântului:

— Dacă nu ia seama la mine, o să-l spăl până-i smulg geaca de pe piele! se răsti Ploaia și dădu drumul urgiei.

Picăturile îl plesneau pe băiat:

— Dă-ți jos geaca, haide, dă-o jos!

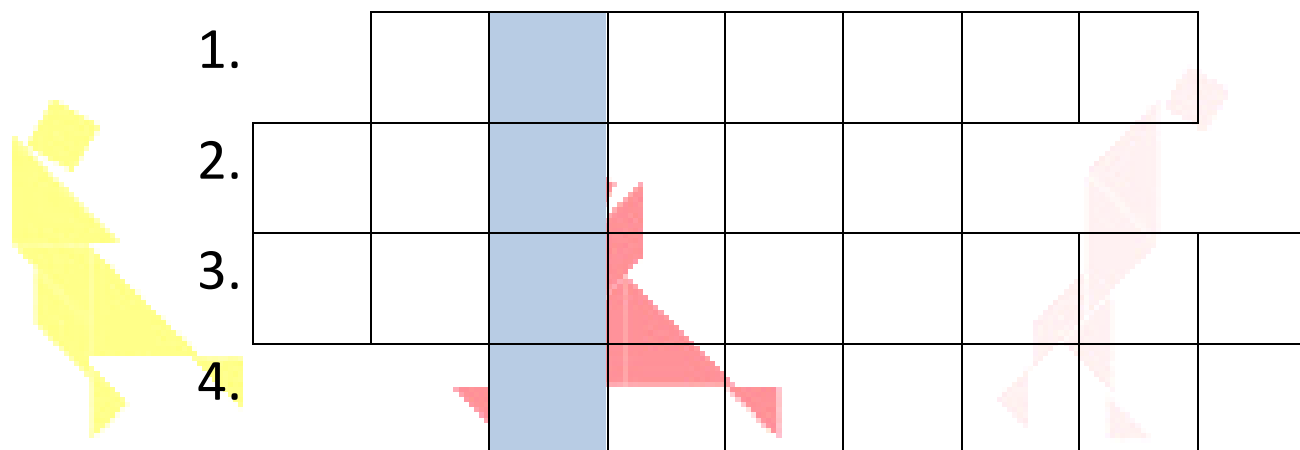
Dar băiatul parcă nici nu auzea. Ploaia îl înmuie până la os și îi zbiera încă odată să se lepede de haină. În schimb, puștiul nu făcea decât să încerce să-și acopere cu jacheta sa o parte cât mai mare din corpul său, căutând din priviri un adăpost unde să se refugieze.

— Ei, acum e rândul meu, spuse Soarele pe un ton calm.

Fără să scoată un cuvânt, începu să-și trimită razele spre băiat, uscându-i hainele și trupul. Îl învălui într-o căldură plăcută și ridică ușor temperatura, dar fără să o facă prea arzătoare. La început, băiatul își dădu jos gluga. Pe măsură ce Soarele continua să-l mângâie cu razele sale, băiatul descheie fermoarul hainei.

Cu grijă, Soarele ridică temperatura cu unu-două grade, provocând o căldură plăcută în corpul copilului. În scurt timp, băietanul, își dădu jos jacheta și se bucură de căldura agreabilă ce-l învăluia.

Rebus

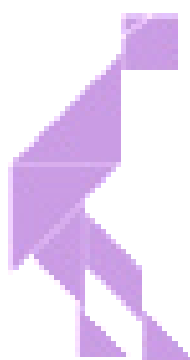
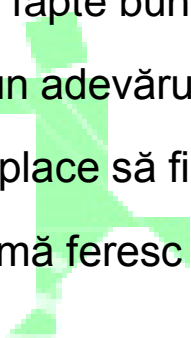

1. Fac fapte bune;

2. Spun adevărul;

3. Îmi place să fiu cu ceilalți copii;

4. Nu mă feresc de obstacole.

Ultimul clopoțel

Nerăbdare, emoții, frenezie...iată ce a caracterizat „febra” ultimelor zile de școală. Elevii clasei a VII-a A au avut inițiativa de a pregăti o surpriză pentru colegii lor din clasele a VIII-a A și a VIII-a B, care vor părăsi școala în scurt timp. Au confecționat ghirlande cu care au împodobit sălile de clasă, le-au lăsat pe tablă un mesaj de rămas bun, au pregătit cheia simbolică a școlii și au repetat zile în șir pentru a le oferi un spectacol.

În ziua festivității, elevii claselor a VIII-a au ieșit în curtea școlii, chemați pentru ultima dată de clopoțel în ropotul aplauzelor colegilor, părinților și dascălilor. Ei au înmânat elevilor din clasa a VII-a A cheia, cu recomandarea de a duce mai departe această tradiție și de a face cinste școlii. Apoi, atât clasa a VII-a cât și clasele a VIII-a, ne-au încântat cu spectacolul prezentat.

Diriginte clasa a VII-a A, profesor: Marcos Virginica Amelica

Colectivul de redacție:

Mihaela Moldovan

Felicia Comes

Cristina Murvai

Dana Rebrîșorean